

Na podlagi drugega odstavka 19. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/06 – ZMetD) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o fizikalno-kemijskih lastnostih tekočih goriv

I. SPLOŠNO

1. člen

(namen)

Ta uredba v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L št. 350 z dne 28. 12. 1998, str. 58), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 2003 o spremembi Direktive 98/70/ES o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva (UL L št. 76 z dne 22. 3. 2003, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/70/ES) in v skladu z Direktivo Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS (UL L št. 121 z dne 11. 5. 1999, str. 13), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2005 o spremembi Direktive 1999/32/ES glede deleža žvepla v gorivih za plovila (UL L št. 191 z dne 22. 7. 2005, str. 59; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 1999/32/ES), določa z namenom, da se zaradi preprečevanja škodljivih učinkov na okolje in zdravje ljudi zmanjša emisija snovi v zrak zaradi uporabe tekočih naftnih goriv (v nadaljnjem besedilu: tekoča goriva):

- vrste tekočih goriv, za katere se uporablja ta uredba;
- vsebnost žvepla v tekočih gorivih;
- tehnične specifikacije tekočih goriv, določene na podlagi zahtev varstva okolja in zdravja ljudi, izražene kot fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv za pogon vozil z motorji na električni in prisilni vžig;
- monitoring fizikalno-kemijskih lastnosti tekočih goriv in
- nadzor nad izvajanjem te uredbe.

2. člen

(uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za zgorevanje tekočih goriv na celotnem državnem ozemlju Republike Slovenije vključno z območjem notranjih morskih voda in teritorialnega morja Republike Slovenije in na območjih, kjer Republika Slovenija v skladu s predpisi in mednarodnim pravom izvršuje svoje suverene pravice, jurisdikcijo in nadzor nad morjem.

(2) Ta uredba se ne uporablja za:

1. tekoča goriva, namenjena raziskavam in testiranju;
2. tekoča goriva, namenjena obdelavi pred njihovim zgorevanjem;
3. tekoča goriva, ki se predelajo v rafinerijah;
4. tekoča goriva, ki se dajejo na trg v najbolj oddaljenih regijah Skupnosti, če države članice Evropske unije zagotovijo, da se upoštevajo standardi kakovosti zraka in se ne uporabljajo težka kurilna olja, v katerih vsebnost žvepla presega 3 odstotke (m/m);
5. tekoča goriva, ki jih uporabljajo vojaške ladje in druga plovila v vojaški službi, če uporaba te uredbe ne zmanjšuje njihovega delovanja ali operativne zmogljivosti;
6. katerokoli uporabo tekočih goriv na plovilih, potrebno za zagotavljanje varnosti plovila ali reševanje življenja na morju;
7. uporabo goriva na plovilu, ki je potrebno za odpravo poškodbe, nastale na njem ali njegovi opremi, če se po nastanku poškodbe sprejmejo vsi razumni ukrepi za preprečitev ali zmanjšanje presežnih emisij v zrak in če so ti ukrepi sprejeti čim prej, razen če je lastnik ali poveljnik plovila poškodbo povzročil naklepno ali iz hude malomarnosti.

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomenijo:

1. tekoče gorivo za plovila je vsako tekoče gorivo, pridobljeno iz nafte, ki se uporablja ali je namenjeno uporabi na plovilih, ali tekoče gorivo, določeno v skladu s standardom SIST ISO 8217;
2. težko kurilno olje (v nadaljnjem besedilu: kurilno olje) je tekoče gorivo, pridobljeno iz nafte, razen tekočih goriv za plovila, ki je razvrščeno v tarifne oznake kombinirane nomenklature od 2710 19 51 do 2710 19 69 in 2710 19 99, ali olje, ki se glede na meje destilacije uvršča v razred težkih olj, namenjenih za gorivo in pri katerem manj kot 65 odstotkov prostornine skupaj z izgubami destilira pri 250 °C, izmerjeno po metodi iz standarda SIST EN ISO 3405;
3. plinsko olje je tekoče gorivo, pridobljeno iz nafte, razen plinskega olja za plovila, razvrščeno v tarifne oznake kombinirane nomenklature 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 45 in 2710 19 49, ali tekoče gorivo, pridobljeno iz nafte, razen tekočih goriv za plovila, pri katerem manj kot 65 odstotkov prostornine skupaj z izgubami destilira pri 250 °C in najmanj 85 odstotkov prostornine skupaj z izgubami destilira pri 350 °C, izmerjeno po metodi iz standarda SIST EN ISO 3405. Za plinsko olje se šteje tudi plinsko olje, ki je namenjeno uporabi kot gorivo za ogrevanje, in sicer vse vrste ekstra lahkega kurilnega olja z dodatnim rdečim barvilom in markirnim indikatorjem;
4. dizel za plovila je vsako tekoče gorivo za plovila, katerega viskoznost ali gostota ustreza območju za viskoznost ali gostoto, ki je določeno za DMB in DMC stopnje v razpredelnici 1 standarda SIST ISO 8217;
5. plinsko olje za plovila je vsako tekoče gorivo za plovila, katerega viskoznost ali gostota ustreza območju za viskoznost ali gostoto, ki je določeno za DMX in DMA stopnje v razpredelnici 1 standarda SIST ISO 8217;
6. MARPOL 73/78 je Mednarodna konvencija o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij iz leta 1973, kot je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1978, ki se nanaša nanjo (Uradni list SFRJ, št. 2/81, v nadaljnjem besedilu: MARPOL 73/78);
7. priloga VI k MARPOL 73/78 je priloga z naslovom Pravila za preprečevanje onesnaževanja zraka z ladij, ki je bila s protokolom iz leta 1997 dodana k MARPOL 73/78 (Uradni list RS – MP, št. 10/05, v nadaljnjem besedilu: priloga VI k MARPOL 73/78);
8. območje nadzora nad emisijami SO(x) je morsko območje, ki ga je kot območje nadzora opredelila Mednarodna pomorska organizacija (v nadaljnjem besedilu: MPO) v skladu s priložo VI k MARPOL 73/78;
9. potniška ladja je vsako plovilo, ki prevaža več kot 12 potnikov, pri čemer je potnik vsaka oseba, razen poveljnika ladje in članov posadke ali drugih oseb, ki so zaposleni na ladji ali najeti v zvezi z delovanjem ladje, in otrok, mlajših od enega leta;
10. linijski prevoz je zaporedje plovb ladje med dvema ali več istimi pristanišči ali zaporedje plovb iz istega pristanišča in vanj brez vmesnih postankov;

- v skladu z objavljenim voznim redom ali
- so tako redne in pogoste, da imajo prepoznaven vozni red;

11. vojaška ladja je plovilo, ki pripada vojaškim silam države in ima zunanja znamenja, po katerih se prepozna njena državna pripadnost in je pod poveljstvom častnika, ki ga pooblasti država, njegovo ime pa je na seznamu častnikov, ter za katerih posadke velja predpisan vojaški red;

12. privezano plovilo v pristanišču je plovilo, ki je med natovarjanjem, iztovarjanjem ali oskrbo, vključno s časom, ko se na njej ne opravljajo operacije s tovorom, varno privezano ob obalo ali v pristaniščih EU;

13. dajanje tekočih goriv za plovila na trg je odplačna ali neodplačna dobava ali dajanje tekočih goriv na voljo tretjim osebam za plovila za zgorevanje na plovilu kjerkoli na območju, kjer se uporabljajo določbe te uredbe, pri čemer se za dajanje na trg ne štejeta dobava in dajanje tekočih goriv za plovila na voljo za iznos ali izvoz v rezervoarjih za tovor;

14. najbolj oddaljene regije so Francija glede čezmorskih departmajev, Portugalska glede Azorov in Madeire ter Španija glede Kanarskih otokov;

15. tehnologija za zmanjševanje emisij je tehnologija, uporabljena v sistemih za čiščenje dimnih plinov, ali druga preverljiva in izvedljiva tehnološka metoda zmanjševanja emisij;

16. dajanje na trg je dobava tekočih goriv odplačno ali brezplačno končnemu porabniku, zato, da ta tekoča goriva uporabi;

17. distributer tekočih goriv (v nadaljnjem besedilu: distributer) je pravna ali fizična oseba, ki daje na ozemlju Republike Slovenije tekoča goriva na trg neposredno končnim uporabnikom. Za distributerja se šteje tudi uvoznik, pridobitelj ali proizvajalec tekočih goriv, če je sam končni uporabnik uvoženih, pridobljenih oziroma proizvedenih tekočih goriv;

18. fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv so lastnosti tekočih goriv, ki ne povzročajo kritične obremenitve okolja, ocenjene na podlagi vrednotenja izpostavljenosti zaradi emisij ene ali več nevarnih snovi, in pri kateri na podlagi trenutnega vedenja o občutljivosti okolja ni zaznavnih škodljivih vplivov;

19. kurilna naprava je naprava iz predpisov, ki urejajo emisije snovi v zrak iz kurilnih naprav;

20. monitoring fizikalno-kemijskih lastnosti tekočih goriv (v nadaljnjem besedilu: monitoring lastnosti tekočih goriv) je preizkušanje lastnosti goriv zaradi zmanjševanja emisij onesnaževal v okolje zaradi rabe tekočih goriv, ki ga mora pri opravljanju svoje dejavnosti zagotavljati distributer. Lastnost tekočih goriv se ugotavlja s sistematičnimi meritvami fizikalno-kemijskih lastnosti vzorcev tekočih goriv pri njihovem dajanju na trg;

21. kritična obremenitev je ocena izpostavljenosti glede na količino enega ali več onesnaževalcev, pod katero se v skladu z dognanji ne pojavljajo pomembni škodljivi učinki na posamezne občutljive dele okolja.

4. člen

(uporaba zahtev v zvezi z lastnostmi tekočih goriv)

- (1) Ta uredba se v zvezi z vsebnostjo žvepla v tekočih gorivih uporablja za vsa tekoča goriva, določena v 2., 3., 4. in 5. točki prejšnjega člena.
- (2) Ta uredba se v zvezi z drugimi fizikalno-kemijskimi lastnostmi, ki se ne nanašajo na vsebnost žvepla, uporablja samo za naslednja tekoča goriva, namenjena za pogon vozil:
- 1. motorni bencin, ki je vsako hlapno mineralno olje, namenjeno uporabi za pogonsko sredstvo za vozila z motorjem z notranjim izgorevanjem na prisilni vžig, in je razvrščeno v tarifne oznake kombinirane nomenklature 2710 11 41, 2710 11 45 in 2710 11 49;
 - 2. dizelsko gorivo, ki je plinsko olje za pogon vozil, in je razvrščeno v tarifno oznako kombinirane nomenklature 2710 19 41;
 - 3. plinsko olje, ki je namenjeno za pogon necestnih motornih vozil, traktorjev ali gozdnih strojev, in je razvrščeno v tarifne oznake kombinirane nomenklature 2710 19 41 in 2710 19 45.

II. FIZIKALNO-KEMIJSKE LASTNOSTI TEKOKIH GORIV

5. člen

(največja vsebnost žvepla v kurilnem olju)

- (1) Največja vsebnost žvepla v kurilnem olju je določena v razpredelnici D priloge 1, ki je sestavni del te uredbe.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek se v zvezi z vsebnostjo žvepla v kurilnem olju ta uredba ne uporablja, če je distributer pridobil okoljevarstveno dovoljenje ministrstva, pristojnega za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) za dajanje kurilnega olja na trg. V vlogi mora distributer navesti končnega uporabnika kurilnega olja in priložiti strokovno oceno o dopustni vsebnosti žvepla v kurilnem olju.
- (3) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka distributerju za dobavo kurilnega olja, če ima končni uporabnik za obratovanje naprave, v kateri zgoreva kurilno olje, okoljevarstveno dovoljenje, in če iz strokovne ocene o dopustni vsebnosti žvepla v kurilnem olju izhaja, da je izpolnjen eden od naslednjih pogojev, da gre za:
- 1. napravo v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav, ki je razvrščena med nove velike kurilne naprave, pri čemer pa emisije žveplovega dioksida ne presegajo mejnih vrednosti za nove velike kurilne naprave, določenih s tem predpisom;
 - 2. napravo v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav, ki je razvrščena med obstoječe velike kurilne naprave, pri čemer pa emisija žveplovega dioksida ne presega 1700 mg/Nm3 pri vsebnosti kisika v suhem odpadnem plinu 3 odstotkov po prostornini, in je za obratovanje te naprave v okoljevarstvenem dovoljenju določeno, da od 1. januarja 2008 za to veliko kurilno napravo veljajo mejne vrednosti, ki so določene za nove velike kurilne naprave;
 - 3. napravo, ki se ne razvršča med velike kurilne naprave v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav, pri čemer pa emisija žveplovega dioksida ne presega 1700 mg/Nm3 pri vsebnosti kisika v suhem odpadnem plinu 3 odstotkov po prostornini;
 - 4. napravo rafinerije, iz katere v mesečnem povprečju emisija žveplovega dioksida iz vseh njenih naprav ne glede na vrsto uporabljenega goriva ali kombinacijo goriv ne presega 1700 mg/Nm3 pri vsebnosti kisika v suhem odpadnem plinu 3 odstotkov, pri čemer pa med temi napravami rafinerije ne sme biti velike kurilne naprave iz 1. in 2. točke tega odstavka.
- (4) Strokovno oceno o dopustni vsebnosti žvepla iz drugega in tretjega odstavka tega člena lahko pripravi oseba, pooblaščen za izvajanje prvih meritev in emisijskega monitoringa meritev po predpisu, ki ureja prve meritve, in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogoje za njegovo izvajanje.

6. člen

(največja vsebnost žvepla v plinskem olju za plovila)

- (1) Največja vsebnost žvepla v plinskem olju za plovila je določena v razpredelnici E-2 priloge 1 te uredbe.
- (2) Na plovilih je prepovedano uporabljati plinsko olje za plovila, ki ne ustreza zahtevam iz prejšnjega odstavka.

7. člen

(največja vsebnost žvepla na območju nadzora nad emisijami SO(x))

- (1) Na plovilu, ki pluje pod zastavo Republike Slovenije v teritorialnem morju, vključno s ekonomsko cono in cono nadzora onesnaževanja pod jurisdikcijo in nadzorom druge države, je prepovedano uporabljati tekoče gorivo za plovila z vsebnostjo žvepla več kot 1,5 odstotka (m/m), če je območje tega morja proglašeno za območje nadzora nad emisijami SO(x).
- (2) Na vseh plovilih ne glede na zastavo, pod katero plujejo, vključno s plovili, ki priplujejo izven območja Evropske unije, je v notranjih morskih vodah ali teritorialnem morju Republike

Slovenije, ki so na območju nadzora nad emisijami SO(x), prepovedano uporabljati tekoče gorivo z vsebnostjo žvepla več kot 1,5 odstotka (m/m).

(3) Na potniški ladiji, ki opravlja linijske prevoze iz slovenskega pristanišča ali linijske prevoze iz pristanišča EU v slovenska pristanišča, se ne glede na zastavo, pod katero pluje, ne sme uporabljati tekočega goriva za plovila, ki ni plinsko olje za plovila, z vsebnostjo žvepla več kot 1,5 odstotka (m/m), ali plinsko olje za plovila, ki ne ustreza zahtevam prvega odstavka prejšnjega člena.

(4) Izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega člena in prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ugotavljajo pomorski inšpektorji na podlagi preverjanja podatkov, zapisanih v ladijskih dnevnikih, v zvezi z menjavo tekočih goriv za plovila.

(5) Uprava Republike Slovenije za pomorstvo v skladu z 18. pravilom iz priloge VI k MARPOL 73/78:

1. vodi evidenco distributerjev tekočih goriv za plovila;
2. preverja, da distributer vsebnost žvepla za vsa tekoča goriva za plovila, ki so dobavljena plovilom na ozemlju Republike Slovenije, dokumentira na dobavnici, ki ji priloži zapečateni vzorec dobavljenega goriva, dobavnico pa podpisše tudi predstavnik namembnega plovila;
3. prepove posamezno dobavo tekočega goriva za plovila plovilu, če gorivo ne ustreza zahtevam te uredbe.

8. člen

(največja vsebnost žvepla v tekočem gorivu za plovila v pristaniščih)

(1) Na privezanem plovilu v pristanišču je prepovedano uporabljati tekoče gorivo za plovila z vsebnostjo žvepla več kot 0,1 odstotka (m/m), če je imela posadka za izvedbo morebitne potrebne menjave tekočega goriva za plovila vsaj eno uro časa od prihoda na sidrišče oziroma vsaj eno uro časa pred odhodom plovila iz sidrišča.

(2) Poveljnik plovila mora zagotoviti, da se čas menjave tekočega goriva za plovila iz prejšnjega odstavka zapiše v ladijski dnevnik.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja:

1. kadar plovilo v skladu z objavljenim voznim redom namerava ostati privezano v pristanišču manj kot dve uri;
2. za plovilo, ki izključi vse motorje in v času, ko je privezano v pristanišču, uporablja električno energijo z obale.

9. člen

(druge fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv za pogon vozil)

Druge fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv za pogon vozil so določene v razpredelnicah priloge 1 te uredbe, in sicer:

- v razpredelnici A-2 za motorni bencin,
- v razpredelnici B-2 za dizelsko gorivo,
- v razpredelnici C-2 za plinsko olje.

III. OBVEZNOSTI DISTRIBUTERJA

10. člen

(obveznost distributerja)

Distributer mora zagotoviti, da za tekoče gorivo, ki ga daje na trg:

1. vsebnost žvepla ustreza zahtevam 5. člena te uredbe, če gre za kurilno olje;
2. vsebnost žvepla ustreza zahtevam 6. člena te uredbe, če gre za plinsko olje za plovila;
3. vsebnost žvepla ustreza zahtevam 7. in 8. člena te uredbe, če gre za tekoče gorivo za plovila, ki ni plinsko olje za plovila, in
4. fizikalno-kemijske lastnosti ustrezajo zahtevam 9. člena te uredbe, če gre za tekoče gorivo za pogon vozil.

IV. MONITORING LASTNOSTI TEKOČIH GORIV

11. člen

(monitoring lastnosti tekočih goriv)

Monitoring lastnosti tekočih goriv se izvaja na kraju, kjer se tekoča goriva dajejo na trg, (v nadaljnjem besedilu: kraj distribucije) in na plovilih, ki imajo namen pripluti ali so v pristaniščih Republike Slovenije, ter na plovilih, ki plujejo pod zastavo Republike Slovenije.

12. člen

(monitoring lastnosti tekočih goriv na plovilih)

(1) Monitoring lastnosti tekočih goriv na plovilih se izvaja:

1. z nadzorom ladijskega dnevnika in dokumentacije o dobavi tekočih goriv za plovila za oskrbo plovila z gorivi, ki ga opravlja Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, in
2. z analizo zapečatenih vzorcev dobavljenega tekočega goriva za plovila, ki jih morajo v okviru inšpekcijskega nadzora Upravi Republike Slovenije za pomorstvo oddati ladjarji.

(2) Analizo vsebnosti žvepla v vzorcih iz prejšnjega odstavka opravljajo izvajalci monitoringa po programu monitoringa, ki ga sami pripravijo in pošljejo v potrditev Upravi Republike Slovenije za pomorstvo.

(3) Če Uprava Republike Slovenije za pomorstvo zahteva, da ladjar odda zapečateni vzorec dobavljenega tekočega goriva za plovila izvajalcu monitoringa, mora ladjar ali njegov pomorski agent zagotoviti plačilo stroškov analize vzorcev izvajalcu monitoringa neposredno ob oddaji zapečatenega vzorca dobavljenega tekočega goriva v analizo. Uprava Republike Slovenije za pomorstvo vrne vplačana sredstva za stroške analize vzorcev, če se na podlagi poročila o monitoringu ugotovi, da so lastnosti tekočega goriva na plovilu v skladu z zahtevami te uredbe.

(4) Izvajalec monitoringa mora najpozneje v dveh dneh od dneva prevzema zapečatenega vzorca dobavljenega tekočega goriva oddati poročilo o monitoringu ladjarju na obrazcu iz 4. dela priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, kopijo poročila o monitoringu pa mora poslati Upravi Republike Slovenije za pomorstvo.

(5) Tekoče gorivo na plovilu ustreza zahtevam iz te uredbe, če iz poročila o monitoringu izhaja, da ima tekoče gorivo fizikalno-kemijske lastnosti, ki ustrezajo lastnostim iz 6., 7. in 8. člena te uredbe.

(6) Izvajalec monitoringa mora poročila o monitoringu iz četrtega odstavka tega člena hraniti najmanj tri leta in posamezna poročila o monitoringu poslati Upravi Republike Slovenije za pomorstvo, če to zahteva.

(7) Najpozneje do 31. marca mora izvajalec monitoringa poslati Upravi Republike Slovenije za pomorstvo in ministrstvu letno poročilo o vseh analizah vsebnosti žvepla v zapečatenih vzorcih dobavljenega tekočega goriva za plovila, ki jih je opravil v preteklem letu v skladu s programom monitoringa iz drugega odstavka tega člena.

13. člen

(monitoring lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije)

- (1) Distributer mora zagotavljati monitoring lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije za vsa tekoča goriva, ki jih daje na trg.
- (2) Monitoring lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije opravljajo izvajalci monitoringa iz 15. člena te uredbe po programu monitoringa, ki ga sami pripravijo in pošljejo v potrditev ministrstvu.
- (3) Merila za določanje obsega in načina izvajanja programa monitoringa so določena v 1. delu priloge 2, obseg ugotavljanja fizikalno-kemijskih lastnosti tekočih goriv v 2. delu priloge 2 in postopek vzorčenja tekočih goriv v 3. delu priloge 2 te uredbe.

14. člen

(ugotavljanje lastnosti tekočih goriv)

- (1) Fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv se pri ugotavljanju lastnosti tekočih goriv na plovilih in na kraju distribucije določajo po metodah iz zadnje veljavne izdaje standardov, določenih v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.
- (2) Standardi iz prejšnjega odstavka so na vpogled pri organu, pristojnem za standardizacijo, drugi standardi za preskusne metode pa pri ministrstvu.
- (3) Če se pri ugotavljanja fizikalno-kemijskih lastnosti uporabljajo metode, različne od tistih iz priloge 3 te uredbe, se mora zanje zagotoviti ovrednotenje ali sprejemljiva sledljivost skladno s standardom SIST EN ISO 17025.

15. člen

(izvajalci monitoringa)

- (1) Program monitoringa iz drugega odstavka 12. in drugega odstavka 13. člena te uredbe lahko opravljajo pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki, ki si za izvajanje monitoringa lastnosti tekočih goriv pridobijo pooblastilo ministrstva (v nadaljnjem besedilu: izvajalec monitoringa), če jim za posamezno leto program monitoringa potrdi:
- Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, če se ugotavljajo lastnosti tekočih goriv za plovila na plovilih po programu monitoringa na podlagi analize vsebnosti žvepla v zapečatenih vzorcih iz drugega odstavka 12. člena te uredbe, ali
 - ministrstvo, če se ugotavljajo lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije.

(2) Izvajalec monitoringa mora predložiti ministrstvu oziroma Upravi Republike Slovenije za pomorstvo predlog programa monitoringa za prihodnje leto v potrditev najpozneje do 31. septembra tekočega leta.

16. člen

(pridobitev pooblastila)

- (1) Pooblastilo iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko dobi pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:
1. ni povezana s proizvodnjo, uvažanjem ali dajanjem tekočih goriv na trg ali vključena v druge s tem povezane dejavnosti, kar velja tudi za njene zaposlene, odgovorne za izvajanje monitoringa;
 2. je usposobljena izvajati program monitoringa na najvišji ravni strokovne usposobljenosti in tehničnega znanja in v skladu s standardom SIST EN 14274 ter ne sme biti pod vplivom pritiskov ali spodbud oseb ali skupin oseb, ki imajo interes za neke rezultate ugotavljanja lastnosti tekočih goriv, plača zaposlenih pri njej pa ne sme biti odvisna od obsega ali rezultatov ugotavljanja lastnosti tekočih goriv;
 3. izpolnjuje zahteve za nadziranje naftnih derivatov, kar mora dokazati z akreditacijsko listino za nadzorne organe brez omejitve ali z njo;
 4. ima za podizvajalce le laboratorije, ki izpolnjujejo zahteve za izvajanje preskusov, enakovredne tistim, navedenim v SIST ISO/IEC 17025 za izvajanje preskusov po metodah iz 14. člena te uredbe, in
 5. laboratorij, s katerim ima za meritve fizikalno-kemijskih lastnosti tekočih goriv sklenjeno pogodbo, izpolnjuje pogoje iz prejšnje alineje in pri izvajanju programa monitoringa s sodelovanjem na mednarodnem medlaboratorijskem primerjalnem preskušanju fizikalno-kemijskih lastnosti tekočih goriv ali s sodelovanjem na medlaboratorijskem primerjalnem preskušanju, ki ga za uveljavitev delovanja po tej uredbi organizira ministrstvo, dokaže usposobljenost za izvajanje preskusov po metodah iz 14. člena te uredbe.
- (2) Izvajalec monitoringa in zaposleni pri njem morajo varovati poslovne skrivnosti o vseh informacijah, ki so bile pridobljene med izvajanjem monitoringa lastnosti tekočih goriv.

17. člen

(izdaja pooblastila)

- (1) Pooblastilo iz prvega odstavka 15. člena te uredbe se izda za štiri leta.
- (2) Veljavnost pooblastila iz prejšnjega odstavka se lahko na podlagi vloge izvajalca monitoringa podaljša za štiri leta.

18. člen

(zagotavljanje monitoringa lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije)

- (1) Vsa vprašanja o izvajanju monitoringa lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije v skladu z zahtevami iz te uredbe uredita distributer in izvajalec monitoringa s pisno pogodbo.
- (2) Stroške izvajanja monitoringa krijejo distributerji.

19. člen

(poročilo o monitoringu lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije)

- (1) Izvajalec monitoringa mora distributerju najpozneje v 30 dneh od dneva vzorčenja tekočih goriv izdati poročilo o monitoringu lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije na obrazcu iz 4. dela priloge 2 te uredbe.
- (2) Tekoče gorivo ustreza zahtevam iz te uredbe, če iz poročila o monitoringu lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije izhaja, da ima tekoče gorivo fizikalno-kemijske lastnosti, ki ustrezajo lastnostim iz 5. do 9. člena te uredbe.
- (3) Izvajalec monitoringa mora poročila o monitoringu lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije hraniti najmanj tri leta in jih poslati ministrstvu, če to zahteva.

20. člen

(poročanje o izvajanju monitoringa lastnosti tekočih goriv)

(1) Izvajalec monitoringa mesečno poroča ministrstvu o vseh meritvah lastnosti tekočih goriv, ki jih je izvedel v enem mesecu. Mesečno poročilo o meritvah lastnosti tekočih goriv je treba poslati ministrstvu do 15. v mesecu za vsak pretekli mesec.

(2) Mesečno poročilo o meritvah lastnosti tekočih goriv iz prejšnjega odstavka mora izvajalec monitoringa poslati ministrstvu v pisni in elektronski obliki za vsako vrsto tekočega goriva posebej, pri čemer mesečno poročilo vsebuje naslednje podatke o:

- 1. datumu vzorčenja,
- 2. distributerju tekočih goriv,
- 3. kraju vzorčenja,
- 4. rezultatih preskusov,
- 5. izdanih poročilih o monitoringu lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije, in
- 6. neskladjih z zahtevami iz te uredbe.

(3) Izvajalec monitoringa mora ministrstvu poslati letno poročilo o izvedbi programa monitoringa lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto.

(4) V letnem poročilu o izvedbi programa monitoringa lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije mora biti tudi podatek o količinah posameznih vrst tekočih goriv, ki jih je dal v preteklem letu na trg distributer, za katerega izvajalec monitoringa izvaja program monitoringa lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije.

(5) Izvajalec monitoringa pošlje letno poročilo o izvedbi programa monitoringa lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije v roku iz tretjega odstavka tega člena tudi Ministrstvu za gospodarstvo.

(6) Ministrstvo na podlagi letnega poročila o izvedbi programa monitoringa lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije in letnega poročila o vseh analizah vsebnosti žvepla v zapečatenih vzorcih dobavljenega tekočega goriva za plovila iz osmega odstavka 12. člena te uredbe pripravi letno poročilo o lastnostih tekočih goriv, uporabljenih na območju Republike Slovenije v preteklem letu, ga objavi na svojih spletnih straneh in pošlje Evropski komisiji najpozneje do 30. junija v tekočem letu.

(7) Poročilo Evropski komisiji iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- 1. celotno število vzorcev po vrsti goriva;
- 2. letno količino uporabljenega goriva;
- 3. izračunano povprečno vsebnost žvepla po vrsti goriva;
- 4. podatke o povprečni vsebnosti žvepla v tekočih gorivih za plovila, ki so bila uporabljena na plovilih v Republiki Slovenije.

21. člen

(poročanje o neskladnosti lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije)

Če izvajalec monitoringa pri izvajanju programa monitoringa lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije ugotovi neskladnost lastnosti tekočih goriv z zahtevami iz te uredbe, obvesti o tem ministrstvo. K obvestilu mora priložiti:

- 1. zapisnik o vzorčenju, iz katerega mora biti razvidna oznaka vzorca zaradi sledljivosti vzorca do laboratorija, in
- 2. poročilo o monitoringu lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije, iz katerega je razvidna neskladnost z zahtevami iz te uredbe.

V. IZJEMA

22. člen

(izjema)

(1) Minister, pristojen za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: minister), lahko za največ šest mesecev dovoli na podlagi vloge distributerja dajanje na trg določenih količin tekočih goriv, ki ne ustrezajo zahtevam iz te uredbe glede ene ali več fizikalno-kemijskih lastnosti, če:

- 1. na svetovnem trgu ni mogoče pravočasno dobiti tekočih goriv, ki bi ustrezala zahtevam iz te uredbe in bi zato lahko nastale motnje pri oskrbi s tekočimi gorivi na domačem trgu, ali
- 2. so to tekoča goriva iz državnih blagovnih rezerv ali obveznih rezerv naftnih derivatov.

(2) Če tekočih goriv iz 2. točke prejšnjega odstavka ni možno dati v promet končnim uporabnikom goriv v šestih mesecih, lahko minister rok iz prejšnjega odstavka na podlagi vloge Zavoda Republike Slovenije za obvezne rezerve nafte in njenih derivatov in/ali Zavoda Republike Slovenije za blagovne rezerve podaljša do največ dvanajst mesecev.

(3) Minister izda dovoljenje iz prvega odstavka, če dajanje na trg določenih količin tekočih goriv, ki ne ustrezajo zahtevam iz te uredbe glede ene ali več fizikalno-kemijskih lastnosti, odobri Evropska komisija.

VI. DAJANJE TEKOČIH GORIV NA TRG

23. člen

(dajanje tekočih goriv na trg)

(1) Distributer mora pred dajanjem tekočih goriv na trg zagotoviti, da:

- 1. ima za tekoča goriva dokazila, da njihove fizikalno-kemijske lastnosti ustrezajo zahtevam iz te uredbe, in
- 2. ima sklenjeno pogodbo z izvajalcem monitoringa.

(2) Za dokazilo o ustreznosti fizikalno kemijskih lastnosti tekočih goriv šteje poročilo o monitoringu lastnosti tekočih goriv na kraju distribucije, ki ni starejše od 12 mesecev in iz katerega je razvidno, da tekoče gorivo v zvezi s fizikalno-kemijskimi lastnostmi izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

VII. NADZOR

24. člen

(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za okolje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek nadzor nad izvajanjem 6., 7., 8. in 12. člena te uredbe opravljajo pomorski inšpektorji.

25. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 12.000 eurov do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba, ali samostojni podjetnik posameznik, z globo od 120 eurov do 1.200 eurov pa se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je fizična oseba, če uporablja kurilno olje v nasprotju s 5. členom te uredbe.

(2) Z globo od 120 eurov do 1.200 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba upravljavca naprave, ki je pravna oseba, ali samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 12.000 eurov do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje ladjar, če ravna v nasprotju z:

- drugim odstavkom 6. člena,
- 7. členom,
- 8. členom in
- 12. členom te uredbe.

(4) Z globo od 120 eurov do 1.200 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje tudi poveljnik plovila.

(5) Z globo od 12.000 eurov do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pomorski agent ladjarja, če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 12. člena te uredbe.

(6) Z globo od 12.000 eurov do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje distributer, ki je pravna oseba, ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- 10. člena,
- prvega odstavka 13. člena,
- 18. člena,
- 23. člena in
- prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 27. člena te uredbe.

(7) Z globo od 120 eurov do 1.200 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba distributerja.

(8) Z globo od 12.000 eurov do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec monitoringa, ki je pravna oseba, ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- četrtega, šestega in sedmega odstavka 12. člena,
- prvega in tretjega odstavka 19. člena,
- od prvega do petega odstavka 20. člena in
- 21. člena te uredbe.

(9) Z globo od 120 eurov do 1.200 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba distributerja.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

(prehodne določbe za tekoče gorivo za plovila)

(1) Ne glede na prvi odstavek 6. člena te uredbe je največja vsebnost žvepla v plinskem olju za plovila za obdobje od začetka veljavnosti te uredbe do 31. decembra 2007 določena v razpredelnici E-1 priloge 1 te uredbe.

(2) 7. člen te uredbe se začne uporabljati:

- 11. avgusta 2006 za območje Baltika v skladu s točko a tretjega odstavka 14. pravila iz priloge VI k MARPOL 73/78;
- 12 mesecev po začetku veljavnosti razglasitve MPO v skladu s postopki iz MARPOL 73/78 ali 11. avgusta 2007 za Severno morje, kar je prej;
- 12 mesecev po začetku veljavnosti razglasitve za vsa druga območja s pristanišči, ki jih je MPO razglasil za območje nadzora nad emisijami SO(x) v skladu s točko a tretjega odstavka 14. pravila iz priloge VI k MARPOL 73/78.

(3) 8. člen te uredbe se začne uporabljati 1. januarja 2010.

27. člen

(prehodne določbe za motorni bencin in dizelsko gorivo)

(1) Ne glede na vrednosti iz razpredelnice A-2 in B-2 priloge 1 te uredbe vsebnost žvepla v motornem bencinu in dizelskem gorivu od 1. januarja 2009 dalje ne sme presegati 10 mg/kg.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora pred 1. januarjem 2009 distributer tekočih goriv za pogon vozil dajanje na trg tekočih goriv z vsebnostjo žvepla pod 10 mg/kg glede na porabo goriv uvajati enakomerno po celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(3) Distributer tekočih goriv za pogon vozil mora za leti 2007 in 2008 najpozneje do 30. septembra v preteklem letu poslati ministrstvu in Ministrstvu za gospodarstvo program uvajanja tekočih goriv z vsebnostjo žvepla pod 10 mg/kg na trg, iz katerega je razviden način izpolnjevanja obveznosti distributerja iz prejšnjega odstavka.

(4) Program uvajanja goriva na trg mora vsebovati najmanj podatke o količinah goriva z vsebnostjo žvepla pod 10 mg/kg, ki jo namerava dati na trg v prihodnjem letu, o krajih distribucije tega goriva in načinu obveščanja potrošnikov o možnosti nabave takega goriva.

(5) Program uvajanja goriva na trg mora potrditi ministrstvo.

(6) Ministrstvo o ukrepih uvajanja tekočega goriva za pogon vozil z vsebnostjo žvepla pod 10 mg/kg obvešča Evropsko komisijo.

28. člen

(prehodne določbe za plinsko olje za pogon vozil)

Ne glede na določbe 9. člena te uredbe je največja vsebnost žvepla v plinskem olju za pogon vozil za obdobje od začetka veljavnosti te uredbe do 31. decembra 2007 določena v razpredelnici C-1 priloge 1 te uredbe.

29. člen

(izvajalci monitoringa)

- (1) Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je pridobil pooblastilo za ugotavljanje skladnosti tekočih goriv v skladu s Pravilnikom o fizikalno kemijskih lastnostih tekočih goriv (Uradni list RS, št. 65/05 in 20/06 – ZVO-1A), lahko izvaja monitoring lastnosti tekočih goriv v skladu z določbami te uredbe do izteka roka veljavnosti pridobljenega pooblastila.
- (2) Monitoring lastnosti tekočih goriv se v letu 2006 izvaja v skladu s programom monitoringa, ki je bil za leto 2006 potrjen v skladu s Pravilnikom o fizikalno kemijskih lastnostih tekočih goriv (Uradni list RS, št. 65/05 in 20/06 – ZVO-1A).

30. člen

(prehodne določbe za prekrške)

- Do uvedbe eura kot valute Republike Slovenije se:
- v prvem odstavku 25. člena te uredbe namesto zneska »12.000 eurov« uporabljaj znesek »3.000.000 tolarjev«, namesto zneska »120.000 eurov« znesek »30.000.000 tolarjev«, namesto zneska »120 eurov« znesek »30.000 tolarjev« in namesto zneska »1.200 eurov« znesek »300.000 tolarjev«,
 - v drugem odstavku 25. člena te uredbe namesto zneska »120 eurov« uporabljaj znesek »30.000 tolarjev« in namesto zneska »1.200 eurov« znesek »300.000 tolarjev«,
 - v tretjem odstavku 25. člena te uredbe namesto zneska »12.000 eurov« uporabljaj znesek »3.000.000 tolarjev« in namesto zneska »120.000 eurov« znesek »30.000.000 tolarjev«,
 - v četrtem odstavku 25. člena te uredbe namesto zneska »120 eurov« uporabljaj znesek »30.000 tolarjev« in namesto zneska »1.200 eurov« znesek »300.000 tolarjev«,
 - v petem odstavku 25. člena te uredbe namesto zneska »12.000 eurov« uporabljaj znesek »3.000.000 tolarjev« in namesto zneska »120.000 eurov« znesek »30.000.000 tolarjev«,
 - v šestem odstavku 25. člena te uredbe namesto zneska »12.000 eurov« uporabljaj znesek »3.000.000 tolarjev« in namesto zneska »120.000 eurov« znesek »30.000.000 tolarjev«,
 - v sedmem odstavku 25. člena te uredbe namesto zneska »120 eurov« uporabljaj znesek »30.000 tolarjev« in namesto zneska »1.200 eurov« znesek »300.000 tolarjev«,
 - v osmem odstavku 25. člena te uredbe namesto zneska »12.000 eurov« uporabljaj znesek »3.000.000 tolarjev« in namesto zneska »120.000 eurov« znesek »30.000.000 tolarjev« in
 - v devetem odstavku 25. člena te uredbe namesto zneska »120 eurov« uporabljaj znesek »30.000 tolarjev« in namesto zneska »1.200 eurov« znesek »300.000 tolarjev«.

31. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Pravilnik o fizikalno kemijskih lastnostih tekočih goriv (Uradni list RS, št. 65/05 in 20/06 – ZVO-1A).

32. člen

(končna določba)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-34/2006/13

Ljubljana, dne 8. junija 2006

EVA 2006-2511-0029

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik